

MINISTR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Praha dne 25. července 2024
Č. j.: MZP/2024/290/1043
Sp. zn.: P/4249

Vypraveno dne:

25-07-2024

ZÁVAZNÉ STANOVISKO K ŽÁDOSTI ODVOLACÍHO SPRÁVNÍHO ORGÁNU O POTVRZENÍ ČI ZMĚNU ZÁVAZNÉHO STANOVISKA

Ministr životního prostředí jako věcně příslušný nadřízený správní orgán podle ustanovení § 178 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), k potvrzení či změně níže uvedených stanovisek Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (dále jen „ministerstvo“), ve věci záměru „*Dálnice D49, stavba 4901 Hulín-Fryšták*“, a to:

1) závazného stanoviska ministerstva (EIA) ze dne 12. 5. 2016, č.j. 33742/ENV/16, k ověření souladu obsahu stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru „*Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, I. etapa*“ na životní prostředí, vydaného dne 16. 11. 2009 pod č.j. 91172/ENV/09, s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. 12. 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (směrnice EIA) podle článku II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“) a další související zákony;

2) závazného stanoviska ministerstva (EIA) ze dne 18. 1. 2024, č.j. MZP/2024/710/289, k ověření změn záměru „*Dálnice D 49, stavba D49 Hulín-Fryšták*“, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, podle ustanovení § 9a odst. 7 zákona č. 100/2001 Sb. ve vztahu k závaznému stanovisku k posouzení vlivů na provedení záměru na životní prostředí vydanému podle ustanovení § 10 zákona č. 100/2001 Sb. dne 16. 11. 2009 pod č.j. 91172/ENV/09;

na základě žádosti Ministerstva dopravy, sekce drážní, vodní a letecké dopravy ze dne 15. 5. 2024, č.j. MD-16901/2024-220/8, MD/16901/2024/910 (doručené rozkladové komisi dne 1. 7. 2024), o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek,

Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

(+420) 26712-1111
posta@mzp.cz
ISDS: 9gsaax4
www.mzp.cz

potvrzuje

- 1) závazné stanovisko (EIA) ministerstva ze dne 12. 5. 2016, č.j. 33742/ENV/16, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu;
- 2) závazné stanovisko ministerstva (EIA) ze dne 18. 1. 2024, č.j. MZP/2024/710/289, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu.

Odůvodnění:

Záměr „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“ byl podroben procesu posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „proces EIA“) podle zákona č. 100/2001 Sb. v roce 2009.

Stanovisko EIA k záměru „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“ vydalo ministerstvo dne 16. 11. 2009 pod č.j. 91172/ENV/09.

Závazné stanovisko k ověření souladu podle čl. II bodu 1 zákona č. 39/2015 Sb. bylo vydáno dne 12. 5. 2016, pod č.j. 33742/ENV/16 (dále jen „závazné stanovisko ministerstva k ověření souladu“).

Dne 11. 1. 2017 pod č.j. 62311/ENV/16 prodloužilo ministerstvo platnost tohoto stanoviska EIA o 5 let do 16. 11. 2021. V době platnosti tohoto stanoviska EIA ministerstvo obdrželo dne 12. 2. 2021 žádost o její další prodloužení, kterou nyní vyřizuje. Podle ustanovení § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. platí, že platnost stanoviska EIA neuplyne, dokud není žádost o prodloužení platnosti vyřízena. Stanovisko EIA je tedy aktuálně stále platné.

Následně dne 18. 1. 2024 vydalo ministerstvo pod č.j. MZP/2024/710/289 závazné stanovisko k ověření změn záměru „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín-Fryšták“, a to v rozsahu tří stavebních objektů

SO 189.101 Provizorní napojení – část 101/hlavní trasa 17.3-17.8

SO 189.226 Provizorní napojení – část 226/most na R49 přes svodnici

SO 189.301 Provizorní napojení / část 301- kanalizace

(dále jen „závazné stanovisko ministerstva ke změnám záměru“).

Závazné stanovisko ministerstva ke změnám záměru bylo využito jako podklad v rámci stavebního povolení č.j. DESU/112/000580/24 ze dne 30. 1. 2024, které vydal Dopravní a energetický stavební úřad. Proti tomuto rozhodnutí obdrželo Ministerstvo dopravy odvolání, které směřuje mimo jiné i proti závaznému stanovisku ministerstva k ověření souladu a proti závaznému stanovisku ministerstva ke změnám záměru. Proto se Ministerstvo dopravy obrátilo na ministra životního prostředí se žádostí o potvrzení nebo změnu zmiňovaných předmětných závazných stanovisek ministerstva, a to konkrétně žádostí č.j. MD-16901/2024-220/8, MD/16901/2024/910, ze dne 15. 5. 2024.

K dané problematice doplňuji, že ministerstvo vydalo dne 22. 11. 2016 pod č.j. 63881/ENV/16 k záměru „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín-Fryšták“ závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí (dále jen „prioritní stanovisko EIA“) s platností na 5 let.

Prodloužení platnosti tohoto prioritního stanoviska EIA zákon neumožňuje, a ta tedy uplynula dne 22. 11. 2021. Vzhledem k tomu, že předmětné stavební řízení bylo zahájeno (podáním žádosti) dne 7. 11. 2023, tedy v době, kdy prioritní stanovisko EIA již neplatilo, nefigurovalo a ani nemohlo figurovat v předmětném stavebním řízení jako podklad.

Ministerstvo dopravy, sekce drážní, vodní a letecké dopravy, svou písemnou žádostí ze dne 15. 5. 2024, č.j. MD-16901/2024-220/8, MD/16901/2024/910, požádalo ministerstvo podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu o potvrzení nebo změnu dvou výše uvedených závazných stanovisek ministerstva, které se týkají záměru „*Dálnice D49, stavba 4901 Hulín-Fryšták*“.

Z obsahu předmětné žádosti Ministerstva dopravy vyplývá, že vyhláškou Dopravního a energetického stavebního úřadu, odboru staveb pozemních komunikací, ze dne 30. 1. 2024, č.j. DESU/112/000580/24, bylo vydáno stavební povolení pro stavbu „*Dálnice D49, stavba 4901 Hulín-Fryšták*“, a to pro tři stavební objekty SO 189.101, SO 189.226 a SO 189.301.

Proti stavebnímu povolení podali účastníci řízení v zákonné lhůtě dva rozklady, které následně doplnili o rozsáhlá odůvodnění.

Rozklady podaly níže uvedené právnické osoby (dále jen „odvolatelé“):

A/ Egeria, z.s., IČO 22892133, se sídlem Obchodní 1324, 765 02 Otrokovice, a to podáním ze dne 4. 3. 2024 a ze dne 18. 3. 2024;

B/ Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO 67010041, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, a to podáním ze dne 30. 1. 2024 a ze dne 18. 3. 2024.

Odvolatelé napadají stavební povolení v celém rozsahu a rovněž v nich, kromě jiného, napadají závazná stanoviska ministerstva k ověření souladu a ke změnám záměru, která byla podkladem stavebního povolení, kdy žádají o jejich přezkum podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu.

Předmětná závazná stanoviska ministerstva jsou definována správním řádem v jeho ustanovení § 149 odst. 1 jako úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu.

Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.

Nadřízeným správním orgánem podle ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 2 správního řádu a zároveň i příslušným správním orgánem k přezkoumání předmětných stanovisek ministerstva dle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu je ministr životního prostředí.

Předmětnou žádost Ministerstva dopravy podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu o přezkoumání předmětných závazných stanovisek ministerstva jsem spolu s příslušným spisovým materiálem předložil k posouzení své rozkladové komisi ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu.

S přihlédnutím k doporučení rozkladové komise jsem dospěl k závěru, že tato stanoviska ministerstva přísluší potvrdit podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, jelikož byla vydána ministerstvem jako věcně příslušným správním orgánem v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb.

Dospěl jsem k závěru, že jak závazné stanovisko ministerstva k ověření souladu, tak i závazné stanovisko ministerstva ke změnám záměru, byla vydána v souladu s právními předpisy (správním řádem, zákonem č. 100/2001 Sb.).

K jednotlivým námitkám odvolatelů konstatuji následující:

Ad A/ Námitky spolku Egeria, z. s., týkající se gesce ministerstva:

1. Stanovisko EIA (ze dne 1. 11. 2009, č.j. 91172/ENV/09) není použitelné, související závazné stanovisko ke změnám záměru (ze dne 18. 1. 2024, č.j. MZP/2024/710) nezjistilo stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností. Stanovisko EIA nebylo vydáno k povolovaným stavebním objektům a povolované stavební objekty nebyly ani součástí záměru 4902.1 dle dokumentace vlivů záměru na životní prostředí (dále jen „dokumentace EIA“). Závazným stanoviskem ke změnám záměru MŽP akceptovalo připojení povolovaných stavebních objektů stavby 4901 ke stavbě 4902.1, aniž by přiznalo, že došlo k vypršení platnosti závazného stanoviska na tyto stavební objekty. MŽP toto údajně srozumitelně neodůvodnilo.

Námitka je mířená proti údajné nepoužitelnosti stanoviska EIA, jež údajně vyplývá z toho, že bylo vydáno pro jiný (navazující) úsek stavby dálnice D49 s označením 4902.1. Záměr 4902.1 dle námitky nepředpokládal, že by v rámci něho mělo být provedeno provizorní napojení stavby 4901 na silnici II/490. Dále je uvedeno, že stanovisko EIA ke stavbě 4902.1 nebylo vydáno k povolovaným stavebním objektům a povolované stavební objekty nebyly ani součástí záměru 4902.1 dle dokumentace EIA. Závazným stanoviskem ke změnám záměru ministerstvo akceptovalo připojení povolovaných stavebních objektů stavby 4901 ke stavbě 4902.1, aniž by přiznalo, že došlo k vypršení platnosti prioritního stanoviska EIA na tyto stavební objekty. Ministerstvo údajně ani srozumitelně nevedlo, že stavební objekty záměru 4901 převádí pod záměr 4902.1, jehož součástí do té doby nebylo žádné provizorní napojení stavby 4901 na silnici II/490.

Ministerstvo se touto otázkou zabývalo již v rámci vyjádření k záměru ze dne 11. 9. 2023, č.j. MZP/2023/710/2444, ve kterém vyhodnotilo, že stavební objekty SO 189.101, SO 189.226 a SO 189.301 nesouvisejí pouze s provizorním sjezdem z úseku D49 Hulín – Fryšták, ale byly rovněž součástí procesu EIA a stanoviska EIA k záměru „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“, neboť se jedná přímo o hlavní těleso dálnice v počátku tohoto úseku. Přestože z hlediska svého povolovacího procesu jsou i tyto stavební objekty *de facto* nyní součástí úseku D49 Hulín – Fryšták (neboť se jejich prostřednictvím zajišťuje provizorní sjezd z tohoto úseku), budou v budoucnu rovněž plnohodnotnou součástí úseku D49 Fryšták – Lípa, 1. etapa, a byly tedy verifikovatelné ve vztahu ke stanovisku EIA k záměru „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“, které je dosud platné. Výše uvedené lze jednoznačně potvrdit i v rámci tohoto podkladu a ministerstvo na své argumentaci stále trvá. Taktéž lze potvrdit, že aktuální neplanost prioritního stanoviska EIA vydaného k záměru „D49 Hulín - Fryšták“ nehraje v rámci předmětného stavebního řízení žádnou roli, a to z důvodu, že předmětné stavební objekty jsou stavebně a technicky součástí úseku D49 Fryšták – Lípa, 1. etapa, a jako takové tedy byly verifikovatelné ve vztahu k nadále platnému stanovisku EIA vydanému právě pro tento úsek pod názvem „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“, přičemž jejich formální povolování jako součást úseku D49 Hulín – Fryšták na této skutečnosti nic nemění. Materiálně jde o povolení a následně o výstavbu tří dílčích částí dálnice D49 v úseku Fryšták – Lípa, 1. etapa. Povolování záměru (který byl před tím posouzen v procesu EIA) po etapách a v různých dílčích navazujících řízeních a v různých časových okamžicích je běžná praxe, která není právními předpisy obecně limitována. Předmětné tři stavební objekty tedy po budoucí dostavbě i dalších dílčích částí dálnice D49 v úseku Fryšták – Lípa, 1. etapa splynou s těmito částmi v jeden celek, který byl celý plnohodnotně posouzen v uvedeném stanovisku EIA

k záměru „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“, z čehož vyplývá výše uvedená verifikovatelnost těchto tří stavebních objektů ve vztahu k tomuto stanovisku EIA. Rovněž platí, že nynější realizace této malé dílčí části záměru, který byl posouzen v procesu EIA jako „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“, logicky nemůže generovat větší vlivy, než celá tato v procesu EIA kladně posouzená stavba; tuto skutečnost navíc umocňuje to, že tato malá dílčí část (3 předmětné stavební objekty) budoucího úseku Fryšták – Lípa, 1. etapa nebude (dočasně) používána jako plnohodnotná dálnice, nýbrž pouze jako součást dočasného řešení zajišťujícího provizorní napojení úseku 4901 Hulín – Fryšták na stávající dopravní síť. O odborné relevanci těchto tvrzení a závěrů ministerstvo nemá žádné pochybnosti, neboť je pravdou, jak ostatně uvádí i stěžovatel, že provizorní napojení bylo obsaženo a posouzeno rovněž i v již neplatném prioritním stanovisku EIA. Toto prioritní stanovisko EIA, byť je již neplatné, bylo souhlasné, a o vlivech provizorního napojení tedy nejsou pochybnosti; nicméně, právě s ohledem na neplatnost prioritního stanoviska EIA nebylo možné tímto stanoviskem argumentovat. Předmětné 3 stavební objekty nicméně byly součástí rovněž i stanoviska EIA k záměru „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“, a tak z pohledu zákona č. 100/2001 Sb. a jeho požadavků nic nebrání jejich projednatelnosti v navazujících řízeních. Tomu, že totožné části stavby byly posouzeny ve dvou procesech EIA, žádný právní předpis nebrání. Ostatně i to je důvodem, proč i přes uplynutí platnosti prioritního stanoviska EIA bylo možné tyto 3 stavební objekty verifikovat rovněž ve vztahu ke stanovisku EIA pro záměr „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“.

Dále je nezbytné konstatovat, že tři předmětné stavební objekty jsou pouze dílčí částí provizorního napojení, a samy o sobě jsou, jak již je výše uvedeno, budoucí součástí dálnice D49 v úseku Fryšták – Lípa, 1. etapa. Rovněž samy o sobě nezajišťují napojení hlavní stavby dálnice na silnici II/490, jak tvrdí stěžovatel. Toto napojení bude zajištěno dvěma stavebními objekty označenými jako SO 189.1 – provizorní napojení 4901 na II/490 – část ŘSD a SO 189.2 – provizorní napojení 4901 na II/490 – část ŘSD ZK – které však nejsou řešeny v předmětném stavebním povolení. Jelikož tyto dva stavební objekty nebyly součástí záměru „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“, bylo k nim nezbytné z hlediska zákona č. 100/2001 Sb. přistupovat jako k záměru, který nebyl posouzen podle tohoto zákona, a tedy jako k záměru, u kterého je nejprve nutné ověřit, zda tomuto zákonu podléhá, a podle toho následně postupovat – viz vyjádření MŽP č.j. MZP/2023/710/2444 ze dne 11. 9. 2023. Nicméně toto uvádím jen pro informaci, neboť nejde o součást napadeného stavebního povolení. Tři předmětné stavební objekty tedy budou využity jako součást provizorního napojení úseku D49 Hulín – Fryšták na stávající dopravní síť, nicméně faktické napojení zajistí až stavební objekty, které součástí tohoto stavebního povolení nejsou a které jsou povolovány samostatně.

2. Námitky k odůvodnění závazného stanoviska ke změnám záměru na str. 5 a rozpor s tvrzením, že uvedené „změny samostatně nenaplní dikci žádného bodu přílohy č. 1 k zákonu“ je nepravdivé, neboť povolované provizorní napojení je tělesem dálnice a dálnice se podle zákona posuzují vždy, což vyplývá z bodu č. 47 „Dálnice I. a II. třídy“ přílohy č. 1 k zákonu. Tvrzení ministerstva, že „Jde o změny vycházející z podrobnějšího řešení navazující projektové dokumentace“, je zavádějící.

Považuji argumentaci uvedenou v této věci v napadeném závazném stanovisku ke změnám záměru za dostatečně odůvodněnou, resp. fakt, že provizorní komunikace přesně kopíruje trasu hodnocenou v rámci R49, stavby 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa (včetně mostního objektu v km 17,700 – SO 189.2261), a nezasahuje tak přímo do přírodě blízkých ekosystémů (vede kompletně po orné půdě) lze považovat za dostatečnou v rámci odůvodnění závazného stanoviska ke změnám záměru. Zároveň v rámci závazného stanoviska ke změnám záměru nespátřuji žádný rozpor se zákonem. Předmětná změna vychází z úplného popisu změn oproti

záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko EIA (HBH Projekt spol. s r.o., září 2023) a který byl předložen v rámci náležitosti žádosti dle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. k žádosti o závazné stanovisko ke změnám záměru. Ministerstvo tento úplný popis akceptovalo a z věcného hlediska neshledalo důvod uvedené údaje rozporovat. Přesto, že v uvedené argumentaci stěžovatelů jsou namítány konkrétní vlivy v rámci Fryštáckého potoka, nelze tyto argumenty považovat za dostatečné, resp. za argumenty, které by vedly ministerstvo k opačným závěrům. Důvodem je zejména fakt, že v rámci procesu EIA byly stanoveny podmínky, které přímo řeší možnost ovlivnění Fryštáckého potoka, případně řeší výskyt raka říčního v souvislosti s možným výskytem ve Fryštáckém potoce. Konkrétně se jedná např. o podmínky č. 24, 26, 27, 28, 43, 44, 45, 67, 74, 75 a 81. Výše uvedené bylo taktéž součástí úvah, které provádělo ministerstva při hodnocení změn záměru oproti procesu EIA v rámci závazného stanoviska ke změnám záměru, ve kterém vyhodnotilo, že projednávané změny záměru samostatně nenaplnily dikci žádného bodu přílohy č. 1, což stále platí. K přímému zásahu do přírodě blízkých ekosystémů nedochází, jelikož odpadní voda vypouštěná do Hornoveského potoka je pouhým přítokem Fryštáckého potoka. Příslušné regulace, resp. legislativa související s vypouštěním odpadní vody do povrchové nebo podzemní vody zajišťují, že vypouštěná voda musí splňovat požadované normy kvality, a změna záměru tak nepředstavuje přímé vlivy pro biotop raka říčního ve Fryštáckém potoce.

K námitce k tvrzením, že „Jde o změny vycházející z podrobnějšího řešení navazující projektové dokumentace“, uvádím, že proces EIA je založen na informacích o záměru, které poskytují obecný přehled o jeho dopadech na životní prostředí. Parametry předložené v této fázi slouží k určení potenciálních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví. Navazující projektová dokumentace obsahuje podrobnější technické údaje, které jsou výsledkem detailnějších studií a analýz. Tyto studie mohou odhalit potřebu změn nebo úprav, které nebyly zjevné ve fázi procesu EIA. Lze shrnout, že změna parametru mostu je přirozenou součástí technického řešení a projektového vývoje, a jde jednoznačně o změnu vycházející z podrobnějšího řešení navazující projektové dokumentace, která pouze rozvíjí původně navržené řešení a upřesňuje jej při zachování původních základních parametrů, přičemž takový typ změn nelze označovat za změny významné, které by snad představovaly něco, s čím provedené posouzení vůbec nepočítalo. Nejde tedy o zavádějící tvrzení, ale relevantní hodnocení reality.

K rozporu s tvrzením ministerstva, že učiněný závěr, že „změny samostatně nenaplní dikci žádného bodu přílohy č. 1 k zákonu“, nelze považovat za dostatečně odůvodněný, uvádím, že přestože je v rámci námítky správně uvedeno, že se podle zákona č. 100/2001 Sb. „Dálnice I. a II. třídy“ posuzují vždy, což vyplývá z bodu č. 47 přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb., nelze toto tvrzení vztahovat k předmětné věci. Výše uvedené by platilo v případě předložení nového záměru dálnice zařazeného do bodu č. 47 přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb., ke kterému ještě proces EIA neproběhl, nikoliv ale v případě záměru, který již tímto procesem EIA prošel s kladným výsledkem. Předmětné 3 stavební objekty zjevně jsou jednou z částí záměru „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“, k němuž proces EIA proveden byl, stanovisko k němu vydáno bylo a je dosud platné, jak je výše uvedeno. V daném případě tedy zjevně nastala fáze, kdy je třeba v rámci stavebního řízení verifikovat tyto části záměru postupem podle ustanovení § 9a odst. 6 a 7 zákona č. 100/2001 Sb., která proběhla, a naopak nenastala fáze provedení nového procesu EIA, neboť tu má záměr jako celek za sebou, což bude platit až do uplynutí platnosti stanoviska EIA. Změnu dálnice dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb. může představovat např. záměr rekonstrukce nebo rozšíření dálnice, pokud splní předpoklady uvedené ve výkladu bodu č. 48 přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb. a naplní definici významné změny dle zákona č. 100/2001 Sb., resp. změny, která by mohla mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. V tomto konkrétním případě lze toto vyloučit, neboť změna nespočívá v realizaci něčeho nového, významného a neposouzeného,

nýbrž pouze v realizaci části posouzeného záměru namísto celého záměru, což je zcela běžné a zcela v rukou oznamovatele (investora). Je tak třeba na argumentaci uvedené v závazném stanovisku ke změnám záměru trvat.

Z hlediska ochrany životního prostředí lze shrnout, že realizací uvedených částí záměru nebude docházet k žádným významným negativním vlivům, které by nebyly vyhodnoceny v procesu EIA, a platí, že stavební objekty SO 189.101, SO 189.226 a SO 189.301 byly posouzeny v procesu jako součást záměru „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“. Je tedy v zásadě irelevantní zabývat se tím, zda tyto objekty naplní nebo nenaplní dikci některého bodu přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb., neboť již byly posouzeny. Změny jejich řešení (které, jak z napadeného závazného stanoviska ke změnám záměru vyplývá, spočívají v dílčích úpravách odrážejících skutečnost, že jsou nyní navrženy konkrétně, zatímco v procesu EIA, jak je standardní, byly posouzeny jako základní návrh řešení bez znalosti detailů, které procesu EIA nepřísluší) nemohou mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví, neboť tyto změny (jako například úprava hrany těles, zpřesnění rozsahu osazení monolitických a šterbinových žlabů atp.) samostatně nenaplní dikci žádného bodu přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb. a současně se jedná pouze o zpřesnění detailu, který procesy EIA neřeší a který nemá dopad na skutečnost, že základní návrh řešení, který byl v procesu EIA posouzen, zůstává totožný, byť je předmětem řízení pouze jeho část. Vzhledem k tomu, že nedošlo ke změnám vedení trasy a jiných podstatných parametrů dálnice, zůstávají i vlivy na složky životního prostředí dle předložené žádosti ve stejném rozsahu, v jakém byly v procesu EIA posouzeny. Navíc je možné konstatovat, že vzhledem k rozsahu posouzeného záměru jsou popsány změny pouze marginálního charakteru. Na základě analýzy předložené v rámci podkladů žádosti byly uvedené změny, resp. upřesnění vyhodnoceny jako změny nevýznamné, bez významného negativního vlivu na životní prostředí.

3. Námitky spojené s prodloužením platnosti stanoviska EIA (ze dne 11. 1. 2017, vydané pod č.j. 62311/ENV/16) v souvislosti se závazným stanoviskem ke změnám záměru.

V odvolání je namítáno, že samotný fakt platnosti stanoviska EIA nepředjímá, že ministerstvo může záležitost ověření změn oproti řešení v procesu EIA definitivně uzavřít, aniž by předtím rozhodlo o obdržené žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA. Dle podatele nelze vyloučit, že mohlo dojít ke změně podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Nečinností ministerstva při vyřizování žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA nemohlo dle podatele dojít k naplnění požadavků právních předpisů, tedy ke zjištění stavu věci.

K výše u vedenému sděluji, že sám zákon č. 100/2001 Sb. stanoví, že pokud je stanovisko EIA platné v době podání žádosti o jeho prodloužení, jeho platnost neuplyne do doby jejího vyřízení, a je tedy třeba jej považovat za aktuální a validní. Lze shrnout, že v době platnosti stanoviska EIA ministerstvo obdrželo žádost o prodloužení jeho platnosti, kterou v průběhu navazujícího řízení vyřizovalo. Podle ustanovení § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. jednoznačně platí, že platnost stanoviska EIA neuplyne, dokud není žádost o prodloužení platnosti stanoviska EIA vyřízena. Stanovisko EIA bylo tedy ke dni vydání závazného stanoviska ke změnám záměru platné a výše uvedené nelze vykládat jinak. Samotné evidování žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA u ministerstva znamená, že proces prodloužení platnosti stanoviska EIA je aktivní a probíhá v souladu s legislativními požadavky. Na průběh navazujícího řízení nemůže mít podaná a dosud nevyřízená žádost o prodloužení platnosti stanoviska EIA žádný vliv právě díky ustanovení § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., které stanoví, že po celou dobu jejího vyřizování je platnost stanoviska EIA zachována, a o jeho platnosti tedy v průběhu vyřizování žádosti o prodloužení nemůže být pochyb – a není tedy ze zákona důvod k tomu, aby se v navazujícím řízení vyčkávalo na její vyřízení. Zároveň lze k časovému průběhu prodloužení

platnosti stanoviska EIA doplnit, že mezi důvody délky vyřizování žádosti lze mimo jiné zařadit také průběžné doplňování podkladu pro prodloužení platnosti stanoviska EIA na základě výzvy k odstranění nedostatků žádosti č.j. MZP/2021/710/5881 ze dne 16. 12 2021, které obdrželo ministerstvo dne 25. 5. 2022, a následné doplnění a aktualizace podkladu, kterou ministerstvo obdrželo dne 18. 4. 2024.

V navazujícím řízení a závazného stanoviska ke změnám záměru, v případě platnosti stanoviska EIA, nehraje samotný průběh vyřizování žádosti o prodloužení platnosti stanoviska žádnou roli, stejně tak nemá průběh vyřizování žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA žádný vliv na ověření změn v navazujícím řízení oproti záměru předkládanému v rámci procesu EIA. Nejsou žádné věcné ani procesní důvody, které by bránily zjištění skutečného stavu věci, tzn. zjištění změn vlastního záměru, jenž je předmětem závazného stanoviska ke změnám záměru, a tedy zjištění skutečného stavu věci v navazujícím řízení. Zjištění změny podmínek v dotčeném území nebo změny poznatků a metod posuzování ve smyslu ustanovení § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. není předmětem navazujícího řízení, nýbrž předmětem řízení o prodloužení platnosti stanoviska EIA, přičemž pro účely navazujícího řízení postačí jistota jeho platnosti vyplývající z tohoto ustanovení.

4. Závazné stanovisko k ověření souladu (ze dne 12. 5 2016, č.j. 33742/ENV/16) není použitelné, neboť bylo vydáno k záměru 4902.1 a povolené stavební objekty v době jeho vydání nebyly součástí záměru 4902.1. Nebyl tedy zjištěn stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností a nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.

K výše uvedenému lze shrnout, že nelze nespátřovat v uvedené námitce žádné konkrétní vady závazného stanoviska k ověření souladu. Je faktem, že bylo vydáno k záměru „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“. Ovšem názor, že povolené stavební objekty v době jeho vydání nebyly dle uvedené argumentace součástí záměru, nelze považovat za vadu závazného stanoviska k ověření souladu, a nelze jej považovat ani za pravdivý. Předmětné 3 stavební objekty byly součástí záměru „Rychlostní silnice R49, stavba 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“ od okamžiku, kdy byl v dokumentaci EIA k tomuto záměru definován počátek tohoto úseku. Skutečnost, že jsou tyto stavební objekty nyní povolovány současně s úsekem D49 Hulín – Fryšták, na tomto faktu nemůže nic změnit. Takový postup není žádným právním předpisem zapovězen. Je v zásadě na volbě stavebníka, zda jsou spolu s úsekem D49 Hulín – Fryšták povolovány z navazujícího úseku D49 Fryšták – Lípa, 1. etapa pouze 3 stavební objekty, nebo žádné stavební objekty, anebo kdyby byly současně povolovány třeba i všechny stavební objekty navazujícího úseku. Oznamovatel by mohl, pokud by si takový postup zvolil, žádat o povolení obou dálničních úseků současně. Etapizace záměrů, etapizace povolování i etapizace výstavby je obecně v rukou oznamovatelů, a pokud se oznamovatel nyní rozhodl žádat o povolení části stavebních objektů z úseku D49 Fryšták – Lípa, 1. etapa, nelze proti tomu nic namítat, přičemž je lhostejné, jak je v žádosti o povolení pojmenoval i s jakými dalšími záměry povolovanými v jiných řízeních jejich povolování souvisí.

Z argumentace je zřejmé celkové nerespektování účelu závazného stanoviska k ověření souladu, to totiž ze své podstaty neřeší konkrétní změny záměru ani ve vztahu k uvedeným stavebním objektům. Touto otázkou se zabývá závazné stanovisko ke změnám záměru, nikoliv závazné stanovisko k ověření souladu. Účelem závazného stanoviska k ověření souladu je zejména ověření, zda je projekt v souladu s požadavky právních předpisů, resp. ověření, zda záměr splňuje všechny zákonné požadavky na ochranu životního prostředí a je v souladu s právními předpisy a regulačními požadavky na ochranu životního prostředí (např. v rámci konkrétních podmínek stanoviska EIA). V tomto konkrétním případě tak nemohou být údajné vady závazného stanoviska ke změnám záměru zároveň i vadou závazného stanoviska k ověření

souladu, jež se uvedenými stavebními objekty nikterak nezabývalo a ani to nebylo jeho účelem (viz čl. II bod 1 zákona č. 39/2015 Sb.).

Ad B/ Námitky spolku Děti země - Klub za udržitelnou dopravu, týkající se gesce ministerstva:

5. V rámci námitek k závaznému stanovisku k ověření souladu je uveden požadavek na provedení přezkumu jeho správnosti, přičemž součástí námitek jsou náměty na změnu textu některých uložených podmínek s očekáváním, že budou textově upraveny.

Návrhy (požadavky) na doplnění podmínek stanoviska EIA, resp. závazného stanoviska k ověření souladu, uvedené v odvolání, nejsou řádně odůvodněny ve vztahu k provedenímu hodnocení vlivů na životní prostředí a jejich potřeba není podložena žádnými relevantními odbornými podklady. Záměr byl v procesu EIA vyhodnocen z hlediska jeho vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví za předpokladu realizace ve stanovisku EIA uvedených podmínek k minimalizaci negativních vlivů, resp. jejich vyloučení, případně kompenzaci včetně podmínek pro monitoring a rozbor vlivů záměru na ŽP. Není tedy zákonný důvod v rámci závazného stanoviska k ověření souladu, resp. do stanoviska EIA doplňovat další podmínky dle požadavku odvolatele. Změna stanoviska EIA ve smyslu doplnění dalších podmínek by byla možná v případě prokázání nezákonnosti stanoviska EIA, což však podle mého názoru z obdrženého odvolání dovodit nelze.

Konkrétní návrhy na doplnění podmínek č. 67, 75, 80, 82 a 85 (dle číslování v rámci závazného stanoviska k ověření souladu) lze shrnout následovně:

- I. Návrh na změnu podmínky č. 67: Děti Země navrhuje, aby došlo ke změně obsahu tak, aby bylo příkladmo uvedeno, o které zásahy má konkrétně jít, aby byl tento požadavek reálně a v čase kontrolovatelný a vymahatelný, neboť si lze jen stěží představit, jak v současném znění se bude jeho plnění kontrolovat.

K výše uvedenému doplňuji, že v rámci požadavku není uveden žádný konkrétní návrh na změnu nebo doplnění podmínky. K otázce plnění a kontroly podmínek lze shrnout, že se jedná o obecnou povinnost správního orgánu, který vede navazující řízení (tj. povinnost převzít výrokovou část stanoviska k ověření souladu včetně podmínek do výrokové části rozhodnutí správního orgánu, který vede navazující řízení), vyplývající z ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu. Dále lze z věcného pohledu shrnout, že podmínka jednoznačně konkretizuje zásahy, jako zásahy do okolních ploch, které bude generovat veškerá výstavba záměru. Výše uvedené lze z pohledu zákona č. 100/2001 Sb. považovat za vymahatelné, resp. za podmínku, která svým charakterem odpovídá projektové úrovni procesu EIA. Současně platí, že zcela konkrétní vymezení možných zásahů do konkrétně vymezených ploch by v rámci podmínky mohlo být ve vztahu k ochraně životního prostředí kontraproduktivní, neboť v době procesu EIA nelze detailně postihnout všechny okolnosti možných zásahů, a toto konkrétní vymezení by tedy mohlo omezit reálné možnosti minimalizace všech zásahů. Za tímto účelem bude na stavbě zřízen ekologický dozor, který bude monitorovat průběh výstavby a individuálně bude řešit jednotlivé zásahy na dotčených plochách a stanovovat individuální dílčí opatření tak, aby tyto zásahy byly minimalizovány všude tam, kde k nim bude docházet. To je postup směřující k reálnému plnění podmínky, přičemž tato nastává pro ekologický dozor jasné zadání a jasný rámec. Bude na ekologickém dozoru, resp. prostřednictvím něj na oznamovateli, aby v případě potřeby (tj. např. v případě kontroly) správné plnění podmínky obhájil.

- II. Návrh na změnu podmínky č. 75: Děti Země navrhují, aby došlo ke změně obsahu tak, aby bylo příkladmo uvedeno, která opatření by to měla být, aby byl tento požadavek reálně a v čase kontrolovatelný a vymahatelný, neboť si lze jen stěží představit, jak v současném znění se bude jeho plnění kontrolovat.

V daném případě platí obdobná argumentace, jakou ministerstvo uvedlo u předchozí podmínky č. 67.

- III. Návrh na změnu Podmínky č. 80: Děti Země navrhují, aby došlo ke změně obsahu tak, aby k výsadbě dřevin a bylin došlo ke konkrétně určené lhůtě, nikoliv obecně a nepřezkoumatelně „co nejrychleji“, neboť to je obtížně kontrolovatelné a vymahatelné. Proto příkladmo navrhují výsadbu provést již do zprovoznění stavby. Děti Země předkládají níže uvedený text: „Zajistit, aby vegetační výsadba bylin a dřevin byla na tělese komunikací provedena do jejich zprovoznění, čímž se zkrátí doba k jejich začlenění do krajiny a k realizaci tohoto kompenzačního opatření.“

Podle mého názoru naopak původní znění podmínky míří k efektivnější ochraně životního prostředí a veřejného zdraví, jelikož podmínku lze vykládat také tak, že oznamovatel má povinnost realizovat podmínku co nejdříve, kdy to bude jen možné. Zároveň lze z procesního hlediska uvést, že konkrétní datum zprovoznění komunikací nelze na projektové úrovni EIA odhadovat a požadované znění podmínky nelze považovat za přínosné, jelikož může dojít například ke zpoždění zprovoznění komunikace. Mám za to, že není v argumentaci uvedená nová skutečnost, která by prokazovala nezákonnost stanovené podmínky v současném znění. Dále rovněž platí obdobná argumentace, jakou ministerstvo uvedlo u předchozí podmínky č. 67.

- IV. Návrh na změnu podmínky č. 82: Děti Země navrhují, aby došlo ke změně obsahu tak, aby v rámci zkušebního provozu došlo k časovému upřesnění doby, kdy a jak budou měření intenzit hluku prováděny, aby to bylo jednoznačné a aby se dala tato měření snadno kontrolovat a vymáhat. Děti Země upozorňují, že obsahem změny je jen časové upřesnění, od kdy do kdy má být provedeno první měření intenzit hluku během prvních dvou let od zahájení zkušebního provozu a jaké minimální množství takových měření má být ročně prováděno v následujících letech zkušebního provozu, nikoliv požadavek na stanovení délky zkušebního provozu, neboť to není v kompetenci rezortu životního prostředí. Děti Země předkládají níže uvedený námět: „Po zahájení zkušebního provozu provést kontrolní měření hlukové zátěže u nejbližších objektů obytné zástavby tak, že první měření nutno provést nejdříve jeden rok a nejpozději do dvou let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, neboť dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti, přičemž v případě prodloužení zkušebního provozu o další roky budou měření intenzit hluku prováděny minimálně dvakrát ročně. Volbu měřících míst konzultovat s orgánem ochrany veřejného zdraví; vydání kolaudačního rozhodnutí podmínit výsledky kontrolního měření u vybraných výpočtových bodů. Protokol s výsledky měření hluku bude předložen příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví k posouzení; v případě, že měřením nebude doloženo prokazatelné splnění hygienických limitů hluku, bude nezbytné provedení dalších protihlukových opatření.“

Odkazuji na již výše uvedenou argumentaci k požadavkům na doplnění podmínek a dodávám, že v návrhu nejsou uvedeny žádné konkrétní zákonné vady současného znění podmínky. Stanovení konkrétní doby provádění měření by mohlo omezit roli orgánu ochrany veřejného zdraví, neboť v praxi by mohlo dojít k situaci, kdy by se takto předem stanovené omezení ukázalo jako nevhodné. Naopak při současném znění podmínky bude právě na dohodě mezi

oznamovatelem a orgánem ochrany veřejného zdraví, aby byly pro danou individuální situaci zvoleny co nejlepší parametry měření, včetně jeho časového určení.

- V. Návrh na změnu podmínky č. 85: Děti Země navrhuji, aby došlo ke změně obsahu tak, aby bylo ke konkrétně určené lhůtě stanoveno, od kdy má sledování invazních druhů rostlin probíhat. Dle Děti Země je vhodnější, aby se tato lhůta vztahovala již od zprovoznění stavby, neboť dostavba některých SO může probíhat 1 a více let. Děti Země předkládají následující námět na změnu podmínky: „Výskyt invazních druhů rostlin monitorovat také od zprovoznění záměru za účelem rychlého zajištění účinných opatření proti jejich případnému šíření.“

Opět odkazuji na již výše uvedenou argumentaci k požadavkům na doplnění podmínek a dodávám, že v návrhu nejsou uvedeny žádné konkrétní zákonné vady současného znění podmínky, jedná se pouze o návrh na údajně vhodnější znění podmínky. Jsem v tomto případě přesvědčen, že navrhované znění podmínky nijak nemění její význam a znamená pouze reformulaci podmínky jinými slovy, avšak bez jakékoliv věcné změny. Změna podmínky je tedy nedůvodná; nevedla by k faktické změně.

6. V rámci námitek k závaznému stanovisku ke změnám záměru je uvedeno, že nelze přezkoumatelně zjistit, na základě jakých podkladů se změna mostu SO 226 v provizorní verzi významně nedotkne migrace živočichů (jejich počtu a jejich druhů).

K této námitce uvádím, že i nadále platí, že při zmenšení parametrů mostu na D49 přes svodnici dochází ke zmenšení rozpětí o 4 m z důvodu zpracování detailnějšího technického řešení záměru. Lze doplnit, že ve Studii proveditelnosti a účelnosti (VIAPONT, Mott MacDonald, 2006), jež byla podkladem procesu EIA, jsou uvedeny přibližné parametry tohoto mostu (přesypaná rámová konstrukce ze železobetonu o jednom poli s náběhy o rozpětí 16,05 m). Změna vznikla ve fázi přípravy dokumentace pro stavební povolení pro stavbu 4901, kdy je most navržen v rámci provizorní komunikace (SO 189) a rozpětí mostu bylo upraveno na 12,2 m. Výška mostu je stanovena na 4,2 m a šířka na 46,3 m. Vzhledem k přibližně shodným parametrům mostu a dalším uvedeným argumentům v rámci závazného stanoviska ke změnám záměru ministerstvo stále trvá na závěru, že změna nevyvolá navýšení trvalého záboru stavby ani zmenšení světlosti mostu. Dle obdrženého z úplného popisu změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko EIA (HBH Projekt spol. s r.o., září 2023), nebude mít ani tato změna záměru v předkládané podobě významný vliv na životní prostředí. Je nutno uvést, že ministerstvo při hodnocení provedeném v závazném stanovisku ke změnám záměru vycházelo z konkrétních podkladů, které splnily náležitosti podle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. Z věcného hlediska je třeba vycházet při úvahách z faktu, že migrační funkce je u tohoto objektu pouze doplňková a vzhledem k jeho poloze lze předpokládat pouze využití pro druhy živočichů vázaných na agrocenózy, případně méně plachými druhy živočichů. Pro tyto druhy živočichů je velikost mostního objektu dle obdržených podkladů dostatečná. Zároveň se nejednalo o změnu, která by samostatně nenaplnila dikci nějakého bodu přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb. Ministerstvo se touto otázkou taktéž zabývalo již ve vyjádření k záměru Praha dne 11. 9. 2023, č.j. MZP/2023/710/2444, ve kterém vyvodilo totožné závěry. Mám za to, že nelze tyto argumenty považovat za dostatečné, resp. za argumenty, které by vedly ministerstvo k opačným závěrům. Dále odkazuji na vyjádření k bodu č. 2.

K části námítky směřované k povoleným výjimkám ke škodlivému zásahu podle ustanovení § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, uvádím, že změna mostu je pouze technického rázu a je natolik malá, že nebude mít významný dopad na životní prostředí ani na chráněné druhy a jejich stanoviště. Pokud se jedná o změny, které

neovlivní základní ekologické funkce nebo podmínky prostředí, lze je považovat za nepodstatné. Součástí závazného stanoviska ke změnám záměru není dle zákona č. 100/2001 Sb. hodnocení, jak se daná konkrétní změna dotkne obsahu těchto povolení k výjimkám a toto nelze považovat ani za vadu závazného stanoviska ke změnám záměru. Povolování těchto výjimek je upraveno samostatným postupem.

V důsledku shora provedeného vypořádání námitek odvolatelů jsem dospěl k závěru, že námitky odvolatelů, které směřují proti předmětným stanoviskům ministerstva, přísluší z výše uvedených důvodů zamítnout jako nedůvodné. Jelikož na základě podaných námitek odvolatelů nebyly shledány žádné důvody pro změnu předmětných stanovisek podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, přísluší tato stanoviska potvrdit podle citovaného ustanovení správního řádu.

Ze všech výše uvedených důvodů jsem proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto závazného stanoviska.

Mgr. Petr Hladík
ministr životního prostředí

Rozdělovník

Toto závazné stanovisko obdrží:

1. Ministerstvo dopravy

sekce drážní, vodní a letecké dopravy

k sp. zn. MD-16901/2024-910

Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12

110 15 Praha 1

ISDS: n75aau3

2. MŽP, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (710)

zde

Doložka z automatizované konverze dokumentu do elektronické podoby – z moci úřední

Dokument Autorizovaná konverze z moci úřední vznikl převedením listinného dokumentu do elektronického dokumentu pod pořadovým číslem **5183890-000-240725110806**. Vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Počet stran dokumentu: **4**

Vstup obsahoval viditelný prvek, který nelze plně přenést na výstup.

Konverzi provedl subjekt: Ministerstvo životního prostředí, IČ: 00164801

Datum vyhotovení: **25.07.2024**

Poznámka:

Konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy. Kontrolu doložky lze provést v centrální evidenci doložek na adrese <https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky>.

5183890-000-240725110806